

Sygn. akt VI U 1233/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2019 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 3 kwietnia 2018 r., znak: (...)

w sprawie: D. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o składki

1) oddala odwołanie,

2) zasądza od odwołującego na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1233/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 kwietnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. określił dla D. K. wysokość zadłużenia z tytułu składek w łącznej kwocie 14.485,53 złotych, w tym:

- a. składki na ubezpieczenia społeczne (zakres deklaracji 01 – 39) za okres 01/2017 – 01/2018 w kwocie 9.780,88 złotych wraz z odsetkami w kwocie 506 złotych;
- b. składki na ubezpieczenie zdrowotne (zakres deklaracji 01 – 39) za okres 01/2017 – 01/2018 w kwocie 3.887,30 złotych wraz z odsetkami w kwocie 187 złotych;
- c. Fundusz Pracy (zakres deklaracji 01 – 39) za okres 01/2017 – 01/2018 w kwocie 817,35 złotych.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że D. K., jako płatnik składek, był zobowiązany – według zasad wynikających z przepisów ustawy – obliczać, potrącać z dochodów, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy

miesiąc kalendarzowy. Obowiązki temu jednak nie sprostał w ww. okresie, w wyniku czego na jego koncie powstało zadłużenie w wysokości wskazanej w decyzji.

Odwołanie od decyzji złożył D. K., zaskarżając ją w całości. W uzasadnieniu odwołania podał, że zaskarżona decyzja jest sprzeczna z prawem, tj. narusza przepis art. 9 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez nieuwzględnienie przez organ rentowy okoliczności, że odwołujący od dnia 1 grudnia 2000 roku do chwili obecnej pozostaje zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku likwidatora Przedsiębiorstwa Handlowo – Produkcyjno – Usługowego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości przewyższającej minimalne wynagrodzenie za pracę. Tak więc, podstawowym tytułem ubezpieczenia jest stosunek pracy, a jednocześnie prowadzenie pozarolniczej działalności nie skutkuje – w ocenie odwołującego – powstaniem obowiązku ubezpieczenia społecznego. Dodał, też że zaskarżona decyzja jest wadliwa pod względem formalnym, albowiem nie określa, z jakiego konkretnie tytułu powstało zadłużenie względem ZUS. Wobec powyższego wniósł on o uchylenie zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od odwołującego się na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wyjaśnił, że odwołujący podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w spółce (...) w okresie od dnia 1 grudnia 2000 roku do dnia 31 października 2004 roku. Od dnia 1 listopada 2004 roku do dnia wydania zaskarżonej decyzji nie zarejestrowano żadnych dokumentów rozliczeniowych odwołującego jako pracownika tej spółki. Natomiast kwestia podlegania przez ubezpieczonego ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności pozarolniczej była już rozpatrywana przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy w sprawie

VI U (...), który to oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 31 sierpnia 2010 roku, a złożona od tego wyroku apelacja została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w sprawie III AUa (...). Organ rentowy określił też wysokość zaległości z tytułu składek w poprzednich okresach, tj. od 2003 roku do końca 2016 roku, a prawidłowość wydanych w tym przedmiocie decyzji została potwierdzona przez Sąd Okręgowy w Bydgoszczy i Sąd Apelacyjny w Gdańsku. Stanowisko zaprezentowane w odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał w dalszych pismach procesowych z dnia 22 czerwca 2018 roku i z dnia 25 czerwca 2018 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Odwołujący D. K. urodził się w dniu (...).

Od dnia 1 kwietnia 1999 roku odwołujący, jako osoba fizyczna, prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą Agencja (...). Działalność ta została zarejestrowana z dniem 1 kwietnia 1999 roku w Rejestrze Przedsiębiorców Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w Urzędzie Miasta B.. Wpis ten nadal figuruje w ww. rejestrze (REGON: (...), NIP: (...)).

Odwołujący, jako osoba fizyczna, prowadząca pozarolniczą działalność, zgłosił się do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego w okresie od dnia 30 kwietnia 1999 roku do dnia 29 listopada 2000 roku. Następnie w okresie od dnia 1 grudnia 2000 roku z tego tytułu dokonał zgłoszenia wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego. Ostatni dokument rozliczeniowy ZUS DRA odwołujący złożył za miesiąc 03/2007. Od tej pory odwołujący nie wyrejestrował się z ubezpieczeń na druku ZUS ZWUA, ani na druku ZUS ZWPA. Nadal figuruje w Urzędzie Skarbowym jako osoba prowadząca działalność pozarolniczą i nie zawiadomił o zaprzestaniu prowadzenia tej działalności.

W okresie 01/2017 – 01/2018 odwołujący nie opłacił składek należnych na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej. Składek tych nie opłacał też we wcześniejszych latach.

/okoliczności bezsporne/

W czasie prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej odwołujący zawarł umowę o pracę z Przedsiębiorstwem Produkcyjno – Handlowo – Usługowym (...) Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w G.. Na podstawie tej umowy odwołujący objął stanowisko likwidatora spółki. Umowa ta została zawarta od dnia 1 grudnia 2000 roku na czas nieokreślony. Ustalono w niej wynagrodzenie za pracę na kwotę 2.300 złotych brutto miesięcznie.

Odwołujący jako pracownik ww. spółki został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych w okresie od dnia 1 grudnia 2000 roku do dnia 31 października 2004 roku. Płatnik składek PPHU (...) Sp. z o.o. złożył następujące dokumenty rozliczeniowe w formie papierowej (nie składał dokumentów w formie elektronicznej):

- a. ZUS DRA za okresy: 01 – 10/2001, 12/2001 – 05/2002, 07 – 12/2002, 02 – 06/2003, 08 – 09/2003, 12/2003 – 02/2004, 05 – 06/2004, 10/2004;
- b. ZUS RNA za okresy: 01 – 10/2001, 12/2001 – 05/2002, 07 – 11/2002, 02 – 06/2003, 08 – 09/2003, 12/2003;
- c. ZUS RCA za okresy: 12/2003 – 02/2004, 05 – 06/2004, 10/2004;
- d. ZUS ZCZA z dnia 25 stycznia 2001 roku
- e. ZUS ZUA z dnia 25 stycznia 2001 roku i z dnia 20 kwietnia 2004 roku.

Ostatnie dokumenty rozliczeniowe w ZUS płatnik składek PPUH (...) Sp. z o.o. w likwidacji złożył za październik 2004 roku w dniu

23 grudnia 2004 roku. Na koncie płatnika składek znajdują się późniejsze dokumenty, które to jednak zostały sporządzone przez organ rentowy z urzędu w ramach porządkowania konta płatnika. Dokument ZUS ZWUA został sporządzony z urzędu przez organ rentowy w dniu 15 października 2008 roku oraz w dniu 28 października 2009 roku (korekta kodu tytułu ubezpieczenia) i zawiera datę wyrejestrowania z ubezpieczeń od dnia 1 listopada 2004 roku, albowiem reprezentujący spółkę likwidator w osobie D. K. nie reagował na kierowaną do niego korespondencję w sprawie wyjaśnienia braku dokumentów zgłoszeniowych i rozliczeniowych. Powyższą datę organ rentowy ustalił w oparciu o ostatnie złożone dokumenty rozliczeniowe.

/dowód: zgłoszenie do ubezpieczeń, k. 14 – 17 akt; pismo ZUS z dnia 20 października 2010 roku, k. 1 – 2 akt ZUS; umowa o pracę, k. 10 akt ZUS, t. II; pismo ZUS z dnia 8 października 2018 roku, k. 51 – 52 akt/

W okresie od dnia 12 marca 2008 roku do dnia 16 czerwca 2008 roku odwołujący został zgłoszony do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek PHU (...) M. C. z siedzibą w M. z tytułu umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem wyższym od minimalnego wynagrodzenia za pracę.

/dowód: pismo ZUS z dnia 20 października 2010 roku, k. 1 – 2 akt ZUS/

Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Handlowo – Usługowe (...) Sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą w G. było wpisane do dawnego (nieaktualnego już) Rejestru Handlowego. Nie zostało natomiast zarejestrowane w Rejestrze Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Do dnia 31 grudnia 2015 roku nie został złożony do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego wniosek o wpisanie spółki (...) do tego rejestru, w związku z czym z dniem 1 stycznia 2016 roku spółka utraciła byt prawny, a majątek spółki stał własnością Skarbu Państwa. Spółka ta wiele lat wstecz faktycznie nie prowadziła działalności gospodarczej, a dochody uzyskiwała jedynie ze sprzedaży likwidacyjnej majątku.

/dowód: pismo Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku, k. 68 akt/

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2010 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. (numer (...)) stwierdził, że D. K. podlega ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w okresach: 30.04.1999 r. – 30.11.1999 r., 1.11.2001 r. – 30.11.2001 r., 1.06.2002 r. – 30.06.2002 r.,

1.01.2003 r. – 31.01.2003 r., 1.07.2003 r. – 31.07.2003 r., 1.10.2003 r. – 30.11.2003 r., 1.03.2004 r. – 30.04.2004 r., 1.07.2004 r. – 30.09.2004 r., 1.11.2004 r. – 11.03.2008 r. oraz 17.06.2008 r. do nadal.

Odwołujący wniósł odwołanie od ww. decyzji, które to wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...) zostało oddalone. W pisemnych motywach wyroku Sąd ten podał, że odwołujący nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających fakt zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, ani też kontynuowania pracy na podstawie stosunku pracy w spółce (...).

Apelacja odwołującego złożona od tego wyroku została oddalona na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt III AUa(...).

/dowód: decyzja ZUS z dnia 31 sierpnia 2010 r., k. 10 – 12 akt ZUS; wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 sierpnia 2011 roku w sprawie VI U (...) wraz z uzasadnieniem, k. 25, k. 36 – 40 akt VI U (...); k. 9 akt ZUS; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 kwietnia 2012 roku w sprawie III AUa(...), k. 49 akt VI U (...), k. 8 akt ZUS/

Decyzją z dnia 10 października 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że D. K. pozostaje dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w okresie 01/2003 – 07/2012, a zadłużenie wraz z odsetkami na dzień wydania decyzji ustalił na kwotę 100.730,86 złotych.

Odwołanie od ww. decyzji złożył odwołujący, które to jednak wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 1 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...) zostało oddalone.

Apelacja odwołującego się złożona od ww. wyroku została oddalona na mocy wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III AUa (...).

/dowód: decyzja ZUS z dnia 10 października 2012 roku, k. 6 – 7 akt ZUS; wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 1 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...) wraz z uzasadnieniem, k. 23 akt VI U (...), k. 5 akt ZUS; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III AUa (...) wraz z uzasadnieniem, k. 71, k. 75 – 77 akt VI U(...), k. 4 akt ZUS/

Kolejną decyzją z dnia 24 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził zadłużenie D. K. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za okres 09/2012 – 02/2016 w kwocie 41.777,25 złotych.

Wyrokiem z dnia 18 maja 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...) Sąd Okręgowy w Bydgoszczy oddalił odwołanie od ww. decyzji.

Apelacja D. K. od ww. wyroku została oddalona na podstawie wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 kwietnia 2018 roku w sprawie III AUa (...)

/dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 18 maja 2017 roku w sprawie VI U (...) wraz z uzasadnieniem, k. 49, k. 60 – 65 akt VI U (...); wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 kwietnia 2018 roku w sprawie III AUa (...), k. 57 akt VI U 2196/16/

Decyzjami z dnia 16 marca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził zadłużenie D. K. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej za okres 03/2016 – 12/2016 w kwocie 10.619,10 złotych oraz za (...) w kwocie 1.323,43 złotych.

Odwołanie D. K. złożone od tej decyzji zostało prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2017 roku w sprawie VI U (...).

/dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...), k. 22 akt VI U (...)/

Odwołujący nadal uważa się za likwidatora ww. spółki i występuje w jej imieniu (pomimo, że spółka formalnie nie istnieje). Co najmniej od 2007 roku ubezpieczony nie pobierał faktycznie wynagrodzenia z tytułu pełnienia tej funkcji.

/okoliczności bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie okoliczności bezspornych oraz dokumentów zgromadzonych w sprawie, w tym w aktach organu rentowego oraz w aktach spraw toczących się przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy o sygn. VI U (...), VI U (...),

VI U (...), oraz VI U (...), których wiarygodność nie budziła wątpliwości Sądu, a które nie były kwestionowane przez żadną ze stron pod względem ich autentyczności, jak i prawdziwości zawartych w nich informacji.

Jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy okazały się być jednak zeznania świadka W. J., albowiem świadek ten nie dysponuje wiedzą na temat ewentualnej pracy ubezpieczonego D. K. w spółce (...) Sp. z o.o. w latach 2017 – 2018, a więc w okresie spornym objętym zaskarżoną decyzją. Samo to, że we wcześniejszych latach D. K. wykonywał na rzecz spółki czynności likwidatora nie świadczy samo przez się, że czynności takie wykonywał również w okresie późniejszym, ani tym bardziej, aby wykonywał je w ramach stosunku pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie zauważyć należy, że w treści odwołania odwołujący D. K. podjął próbę kwestionowania formalnej poprawności wydanej w sprawie decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 3 kwietnia 2018 roku, twierdząc, że decyzja ta jest zbyt ogólna i nie określa wprost tytułu z jakiego powstało zadłużenie. Próba podważenia tej decyzji okazała się być jednak bezskuteczna, albowiem o ile wydana decyzja faktycznie ta nie określa wprost tytułu ubezpieczenia (prowadzenie działalności pozarolniczej), ani nie określa firmy prowadzonej działalności pozarolniczej, to jednak powołuje się na numery NIP i REGON identyfikujące ten podmiot i powszechnie funkcjonujące w obrocie prawnym. Poza tym, w decyzji tej zostały jasno wyszczególnione zakresy deklaracji, rodzaj składek, okresy opłacania składek i wysokość stwierdzonego zadłużenia na poszczególne Fundusze wraz z odsetkami. Wobec tego Sąd nie ma żadnych wątpliwości – wbrew stanowisku odwołującego – co do spełnienia wymogu dostatecznej określoności zaskarżonej decyzji i jej formalnej poprawności.

Przechodząc zaś do merytorycznej oceny prawidłowości wydanej decyzji stwierdzić należy, że kwestia sporna zaistniała w niniejszej sprawie dotyczyła zasadności obciążenia odwołującego się D. K. zadłużeniem z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy w okresie 01/2017 – 01/2018 względem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu prowadzenia przez odwołującego się pozarolniczej działalności gospodarczej. Odwołujący dowodził bowiem, że w spornym okresie był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w PPHU (...) Sp. z o.o. na stanowisku likwidatora w pełnym wymiarze czasu i otrzymywał wynagrodzenie przewyższające minimalne wynagrodzenie za pracę, w związku z czym nie podlegał on ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej i nie miał obowiązku opłacania składek. Organ rentowy kwestionował natomiast istnienie stosunku pracy, a tym samym zbiegu tytułów do ubezpieczeń społecznych.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga to, że kwestia podlegania przez odwołującego D. K. ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia działalności pozarolniczej została już rozstrzygnięta w poprzednich sprawach,

dotyczących odwołań od wcześniejszych decyzji ZUS w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym, ustalenia podstawy wymiaru składek i – ostatecznie – stwierdzenia zadłużenia z kolejnych okresach. Prawidłowość decyzji ZUS w tym przedmiocie została potwierdzona wyrokami Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, oddalającymi odwołania od decyzji ZUS, w których to odwołujący – podobnie jak w niniejszej sprawie – podnosił argument zbiegu tytułów ubezpieczenia z umowy o pracę i pozarolniczej działalności gospodarczej, a z którego wywodził brak obowiązku ubezpieczenia z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i w konsekwencji brak obowiązku uiszczenia składek na to ubezpieczenie. Niezasadność stanowiska odwołującego została stwierdzona w wyrokach Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 10 sierpnia 2011 roku w sprawie

VI U (...)i na skutek oddalenia apelacji od tego wyroku – w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 kwietnia 2012 roku w sprawie

III AUa(...), w wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia

1 sierpnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...)i na skutek oddalenia apelacji – w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia

30 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt III AUa (...)w wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 28 sierpnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI U (...) oraz w wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 18 maja 2017 roku w sprawie VI U (...), którego prawidłowość została stwierdzona w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 kwietnia 2018 roku w sprawie III AUa (...) poprzez oddalenie apelacji. Na podstawie tych wyroków stwierdzono, że odwołujący D. K. podlega ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności pozarolniczej (z braku innego tytułu ubezpieczeń pozostającego w zbiegu) oraz obciążono go zaległościami składkowymi z tego tytułu za lata 2003 – 2016.

Przechodząc do oceny prawnej złożonego w niniejszej sprawie odwołania i prezentowanej w nim argumentacji należy wskazać, że zgodnie z treścią

art. 6 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2019 r., poz. 300) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, jak i osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Dyspozycja art. 66 ust. 1 pkt 1 c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1510) stanowi, że obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 roku – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2018 r., poz. 646) lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Przepis art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Deklarację rozliczeniową oraz imienne raporty miesięczne płatnik składek przekazuje bezpośrednio do wskazanej przez Zakład jednostki organizacyjnej (ust. 3). Przedmiotowy obowiązek powinien być wykonywany w odstępach miesięcznych, za każdy miesiąc kalendarzowy z dołu, w terminach przewidzianych w art. 47 ust. 1 ustawy (a więc tych samych, w których płatnik powinien sporządzić i wysłać do ZUS imienne raporty miesięczne). Natomiast w myśl art. 4 pkt 2 lit. d ustawy płatnikiem składek jest ubezpieczony zobowiązany do opłacenia składek na własne ubezpieczenia społeczne.

Z brzmienia art. 32 rzeczonyj ustawy wynika, iż do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytur Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Przepis art. 23 ust. 1 ustawy przewiduje, że od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1537) z wyłączeniem art. 56a.

Jako że odwołujący w treści odwołania powoływał się na zbieg tytułów ubezpieczenia celowym jest wskazanie, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3, 7b, 10, 20 i 21, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi z innych tytułów, są obejmowane ubezpieczeniami tylko z tytułu stosunku pracy, umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarły z pracodawcą, z którym pozostają w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonują pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostają w stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, otrzymywania stypendium doktoranckiego, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego albo wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi również z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1a. Ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a (ust. 1a).

Zgodnie z powyższym ubezpieczeni wymienieni w art. 9 ust. 1 ustawy, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracownika jest niższa od kwoty minimalnego wynagrodzenia i jednocześnie osoba ta ma inny tytuł do ubezpieczeń, to obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlega z obu tych tytułów (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 23 listopada 2017 r., III AUa 700/17, LEX nr 2427765).

Natomiast w stosunku do ubezpieczenia zdrowotnego przepis art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych stanowi, że w przypadku, gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Koniecznym stało więc ustalenie, czy w przypadku odwołującego D. K. w okresie spornym doszło do zbiegu tytułów ubezpieczenia, tj. umowy o pracę i pozarolniczej działalności gospodarczej. Szczegółowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie daje podstaw do przyjęcia zbiegu tytułów ubezpieczenia. Kluczowe znaczenie w tej kwestii ma to – co zdaje się odwołujący nie przyjmuje do wiadomości – że spółka PPHU (...) Sp. z o.o. na skutek niezarejestrowania w Krajowym Rejestrze Sądowym utraciła był prawny. Spółka ta była wpisana do dawnego, nieistniejącego już, Rejestru Handlowego, a po jego likwidacji nie został złożony wniosek o wpis spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Wprost potwierdza to informacja z dnia 2 listopada 2018 roku udzielona przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział VII Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego.

Natomiast zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 1997 r., nr 121, poz. 770 z późn. zm.) do czasu rejestracji, zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1 (o Krajowym Rejestrze Sądowym), nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2015 roku, zachowują moc dotychczasowe wpisy w rejestrach sądowych. Przepis ust. 2a stanowi zaś, że podmioty podlegające obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, które były wpisane do rejestru sądowego na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie tej ustawy i które do dnia 31 grudnia 2015 roku nie złożyły wniosku o wpis do rejestru, uznaje się za wykreślone z rejestru z dniem 1 stycznia 2016 roku. W przypadku gdy wniosek o wpis złożony przed dniem 1 stycznia 2016 roku został po tej dacie zwrócony, odrzucony, oddalony albo postępowanie o wpis zostało umorzone, skutki określone w niniejszym przepisie oraz przepisach ust. 2b-2g i 2 i powstają z dniem następującym po dniu zwrotu, odrzucenia, oddalenia wniosku albo

umorzenia postępowania. Z dniem 1 stycznia 2016 roku Skarb Państwa nabywa nieodpłatnie z mocy prawa mienie podmiotów, o których mowa w ust. 2a. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność z nabytego mienia za zobowiązania podmiotów, o których mowa w ust. 2a. Prawa wspólników, członków spółdzielni i innych osób uprawnionych do udziału w majątku likwidacyjnym wygasają z chwilą wykreślenia podmiotu z rejestru (ust. 3).

Na kanwie powołanego przepisu w orzecznictwie przyjmuje się, że podmiot wpisany do Rejestru Handlowego (jak miało to miejsce w przypadku spółki (...)), który nie został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego, ani nie toczyło się żadne postępowanie o jego przerejestrowanie, uznaje się za wykreślony z rejestru z dniem 1 stycznia 2016 roku, co ma taki skutek, że podmiot ten całkowicie traci byt prawny z tą datą, zaś Skarb Państwa z mocy prawa nabywa z tym dniem nieodpłatnie mienie tego podmiotu (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 1 marca 2018 r., II SA/Ke 43/18, LEX nr 2466579).

Wobec powyższego należało uznać, że skoro do dnia 31 grudnia 2015 roku nie został złożony wpis ww. spółki do Krajowego Rejestru Sądowego, z dniem 1 stycznia 2016 roku spółka ta utraciła swój byt prawny i nie może być stroną stosunków zobowiązaniowych, w tym także stosunku pracy. Już tylko z tego względu nie sposób przyjąć za zasadne twierdzenia odwołującego się, aby w okresie od stycznia 2017 roku do stycznia 2018 roku nadal był on pracownikiem spółki (...) Sp. z o.o., skoro podmiot ten nie istnieje. Trudno też podzielić argumentację odwołującego, jakoby dokonywał on w tym czasie czynności faktycznych na rzecz spółki związanych z jej likwidacją skoro spółka z dniem 1 stycznia 2016 roku uległa likwidacji z mocy prawa, a jej majątek stał się własnością Skarbu Państwa. Nawet gdyby rzeczywiście było tak, że ubezpieczony do dnia 31 grudnia 2015 roku z tytułu zajmowania stanowiska likwidatora był upoważniony do reprezentowania interesów spółki i prowadzenia jej spraw, to po tym dniu upoważnienie takie utracił. Z całą pewnością podejmowanie się czynności faktycznych na rzecz nieistniejącej spółki, nie może to świadczyć o istnieniu stosunku pracy pomiędzy odwołującym, a nieistniejącą już formalnie spółką. Jest to o tyle kuriozalne, że odwołujący co najmniej od 2007 roku – jak sam zresztą przyznał – nie pobierał wynagrodzenia za rzekome czynności na rzecz spółki, a stosunek pracy jest stosunkiem zobowiązaniowym o charakterze dwustronnym (pracownik wykonuje pracę na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy w miejscu i w czasie przez niego wyznaczonym, a pracodawca zobowiązany jest uiścić mu należne wynagrodzenie). Wiele twierdzeń odwołującego nie znajduje pokrycia w rzeczywistości, co dotyczy chociażby złożenia wniosku o wpis spółki do Krajowego Rejestru Sądowego. Twierdził on bowiem, że wniosek taki został złożony i oczekuje na wpis do Rejestru, a twierdzenie to okazało się być nieprawdziwe.

W tym stanie rzeczy należało stwierdzić, że w okresie objętym zaskarżoną decyzją, tj. 01/2017 – 01/2018 odwołujący miał jeden tytuł ubezpieczenia, jakim jest – w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej – prowadzenie działalności pozarolniczej. Odwołujący w trakcie postępowania odwoławczego nie kwestionował faktu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej, ani też tego, że nie opłacał z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Dlatego też z tego tytułu zobowiązany był on do składania miesięcznych deklaracji rozliczeniowych, deklarowania składek i ich opłacenia w terminach przewidzianych w ustawie. Obowiązki temu nie sprostał, co skutkowało powstaniem zadłużenia składkowego w zakresie objętym decyzją. Istotne jest również to, że wysokości zadłużenia stwierdzonego zaskarżoną decyzją odwołujący w żaden sposób nie kwestionował.

Konkludując, zaskarżona decyzja jest prawidłowa, znajduje poparcie w obowiązujących przepisach prawa i – w związku z tym – brak jest podstaw do jej weryfikacji. Odwołanie zaś, jako bezzasadne, zasługiwało na oddalenie.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy postanowił na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Uszczegółowienie tej normy stanowi zaś przepis § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2018 r. poz. 265), zgodnie z którym opłaty stanowiące podstawę zasądzania kosztów zastępstwa prawnego ustala się z uwzględnieniem

stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4. Zgodnie z dyspozycją § 9 ust. 2 rozporządzenia stawki minimalne wynoszą 180 złotych w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Niemniej jednak w sprawach o składki wynagrodzenie pełnomocnika strony wygrywającej spór ustala się z uwzględnieniem wartości przedmiotu sporu, która w niniejszej sprawie wynosi 14.486 złotych. Ustalenie zadłużenia z tytułu składek nie jest bowiem świadczeniem z ubezpieczenia społecznego, lecz świadczeniem na to ubezpieczenie (vide: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 24 września 2012 r., III AUz 164/12, Portal Orzeczeń Sądu Apelacyjnego w Krakowie).

Mając na względzie powyższe odwołujący D. K., jako strona przegrywająca spór, zobowiązany jest uiścić koszty zastępstwa prawnego strony przeciwnej (w tym przypadku pełnomocnika organu rentowego). Wysokość tych kosztów Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o stawkę minimalną, odpowiadającą wartości przedmiotu sporu w niniejszej sprawie w kwocie 3.600 złotych (§ 2 pkt 5 rozporządzenia).

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, należało postanowić jak punkcie 2 sentencji wyroku.

SSO Ewa Milczarek